

Ovelse, vi have, og med det større Antal Geste. Til § 5, Ingenieurkorpset, have vi et Par Tal; der træder 1 Liniekompagni istedetfor 1 Reserverkompagni. Naar vi nu tage Landstingets Endringer til det samme Afsnit, ville vi finde, at det er Landstingets Forslag §§ 2, 3, 4 og 5 Punkt for Punkt paa Fæstningsartilleriet nær. Der har Landstinget 10 Liniekompagnier og 4 Forstærkningskompagnier med 600 Mand Rekruter, medens her er foreslaaet 6 Linie- og 3 Forstærkningskompagnier med 540 Mand Rekruter. Naar man imidlertid tror, at her ikke foreligger nogen Udvikelse af dette Vaaben, er det en Misforstaaelse, der foreligger en Udvikelse af dette Vaaben med 6 Premierlieutenanter, 2 Sergenter, 2 Mechanikere og 20 Befalingsmandslever aarlig og med en i høieste Grad forøget Garnisonsstyrke, idet disse 540 Mandes Tjenestetid vil blive forøget fra, hvad den nu er, til hvad den herefter vil blive, med $1\frac{1}{4}$ Maaned i Gjennemsnit. Der er altsaa en meget betydelig Udvikelse. De se altsaa: fra Folkethingets Afgjørelse, Afvigelse med Hensyn til Hærens Afdelinger paa ethvert Punkt — Landstingets saa nær som muligt; i de 3 Vaaben fuldt ud og i det fjerde tilnærmelsesvis, nemlig lige i Afdelingernes Antal, men med en meget betydeligt forøget Tjeneste. — Lager jeg nu det næste Afsnit, Afdelingernes Garnisoneringsforhold, findes der Intet derom i det af Folkethinget vedtagne Lovforslag. Af hvad Grund? Fordi de Herrer selv have stemt det ud ved 2den Behandling, og saaledes lode vi det staa, indtil den Dag kunde komme, da der muligvis kunde opnaas Enighed ogsaa om dette Punkt. Det Forslag, Landstinget indsatte, ere de i Realiteten enige i, hvad Rytterregimenterne angaar. Det fornødne Artilleri er nærmere forklaret, men ikke fyldigt nok; thi der nævnes ikke her, at Fæstningsartilleriet er ubeløst, og det er ikke rigtigt navnlig fra de Herrer's Side, som hele Vinteren igjennem have raadt paa det befæstede Punkt i Sylland, at de nu ville absolut forhindre, at dette befæstede Punkt kan komme tilbage med sine Soldater. Men dette Forslag, som blev betegnet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne som en vigtig Indrømmelse, strider, som jeg nævnte før, baade mod hans tidligere Udtalelser og Betænkninger og tillige absolut mod Hærens Brug. Dette Forslag kunne de Herrer have havt for 6 Maaned siden sammen med os affattet paa samme Maade som nu, naar de da havde villet det, overensstemmende med skriftlige Udtalelser fra Ministeren til Hæruvalget i Folkethinget. Dette, som man altsaa kunde have naaet sammen med os for 6 Maaned siden til 2den Behandling, det standser man nu ved og fremhæver det saa, idet man er gaaet ind paa, hvad Ministeren har villet, som en vigtig Indrømmelse til sig selv. Der er ligesaa megen Logik i det som i alt det Dvrigt; altsaa Afnittet om Afdelingernes Garnisonering er

faktisk det samme som Landstingets paa det nær, at Landstingets og den tidligere af Ministeren foreslaaede Medaktion indeholder ogsaa Fæstningsartilleri, hvad den nye Medaktion her ikke gjør, saa at den altsaa forsaavidt er noget knappere. Jeg skal vende et Dieblit tilbage til § 5 og det forrige Afsnit og der gjøre en Bemærkning. Vi have tilladt os at lade sidste Linie af § 5 staa urørt, den lyder saaledes: Paa Krigsfod oprettes de fornødne Part- og Depotafdelinger, fordi det stemmer med de Herrer's Indstilling ved 2den Behandling, ellers skulde jeg have sat det ind igjen ved Endringsforslag, at Liniekompagnier — skulde egentlig ordret efter Loven have været Liniebatailloner, men da disse bortfalde efter dette Forslag, har jeg tilladt mig at sætte Kompagnier istedetfor at bruge det formentlig mest passende Udtryk — udvikles i Tilfælde af Krigsberedskab. Saadan staa det i den gamle Hærløve, og det skulde ogsaa have staaet her, men saaledes staa der ofte flere Bestemmelser i den gamle Lov, som vi ved Revisionen har for Lov ere gaaede fra, fordi vi have erkjendt, at det er Noget, der ikke let forud kan bestemmes, hvorledes Krigsbestyrelsen i det afgjørende Dieblit maa benytte det den ved Hærløven givne Mandskab. Jeg indrømmer altsaa, at det er et Punkt, som jeg har forladt, og saaledes er der flere Punkter, som jeg ikke har omtalt. Men betyder dette Andet, end at denne Revision er utilbørlig, idet den opretholder gamle forglemte Bestemmelser væsentlig til Skinder for Administrationen, uaftet de samme ærede Forslagsstillere ved deres Overveielser i 8 Maaned ere gaaede fra det. — Jeg vender mig nu til Mandskabets Udskrivning, § 7. Der have de ærede Medlemmer stillet Forslag om at forhøje Livgardens Mandskab med 272 Mand. Vi have i Forening med Landstinget 270. Endvidere have vi til Rytterregimenterne 375. De Herrer ere gaaede til Landstingets 480, altsaa til 105 mere til Rytterregimenterne aarlig. Med Hensyn til Feltartilleriet ere de Herrer sindrige nok til at blive ved det Gamle, hvilket giver 24 Mand mere aarligt, end baade Folkethinget og Landstinget ere enige om. Kan det fornøje de Herrer, hvorfor saa ikke give dem disse 24 Mand. Ved Fæstningsartilleriet ere de blevne ved 540 Mand overensstemmende med Folkethingets Forslag; Landstinget havde 600 Mand. Ved Ingenieurregimentet ere de gaaede fra 210 til 216 Mand, eller med andre Ord: de have ført over fra Jobfolket til de specielle Vaaben Tjenestebeløst, der ville udgjøre ca. 140,000 Tjenestebage. De ville bespare i Forhold til Folkethingets Forslag ved disse Overgange til de specielle Vaaben med den længere Tjeneste 45,800 Tjenestebage, altsaa i det Hele henimod 100,000 Tjenestebage for de Mand, som ere førte over, dels ved, at Fæstningsartilleriet forøges, hvorved der er lagt 100,000 Dage mer over paa de Vaaben, der havde den